

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa D. K.

przeciwko S. w Z.

o przywrócenie do pracy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z.

z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt IV Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 24 września 2014 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 28 kwietnia 2014 r., którym oddalono powództwo D. K. o przywrócenie do pracy w pozwanej S. w Z.

Powódka wywiodła skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego w postaci art. 30 § 4 k.p. w związku z art. 45 § 1 k.p. i art. 65 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p., wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi drugiej instancji.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne.

Strona pozwana w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, a także o zasądzenie od powódki kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, ale brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżąca zdołała wykazać istnienie tej przesłanki.

Nie jest bowiem takim zagadnieniem pytanie o to, „czy mamy do czynienia z rzeczywistą likwidacją stanowiska pracy, gdy likwidacja ta oznacza faktycznie przejęcie dotychczasowych obowiązków pracownika przez pozostałych pracowników zatrudnionych u pracodawcy (po ich rozdzieleniu), przy jednoczesnym zwiększeniu etatów poszczególnych pracowników i przyznaniem im dodatkowego wynagrodzenia w związku z przejęciem tych obowiązków i czy taka „likwidacja” stanowi uzasadnioną przyczynę wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę”.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009 nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Przedstawienie istotnego zagadnienia prawnego wymaga jego precyzyjnego sformułowania przez wskazanie przepisu prawa materialnego lub procesowego, z którym jest związane, i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11).

Tych warunków nie spełnia kwestia przedstawiona przez skarżącą jako istotne zagadnienie prawne. Przede wszystkim nie określa bowiem przepisów prawa, z którymi jest związana, a ponadto, co trafnie zauważył Sąd drugiej instancji, Sąd Najwyższy wyjaśniał już, że pracodawca ma prawo zmniejszenia liczby pracowników w celu bardziej racjonalnego wykonywania zadań i racjonalizacji kosztów przez likwidację stanowiska i dokonanie innego rozdziału związanych z nim zadań. Rozdzielenie zadań przypisanych do zlikwidowanego stanowiska pracy między pracowników pozostałych w zatrudnieniu po rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem zatrudnionym na tym stanowisku, nie daje podstaw do uznania niezasadności wypowiedzenia umowy o pracę temu pracownikowi (wyrok z dnia 3 września 2013 r., I PK 41/13, OSNP 2014 nr 8, poz. 116). To zaś, czy doszło do takiej likwidacji stanowiska pracy należy do sfery ustaleń faktycznych, wobec czego nie ma możliwości wytyczenia abstrakcyjnego rozwiązania takiej kwestii rozumianego jako rozstrzygnięcie o istotnym zagadnieniu prawnym.

Skarżąca nie zdołała więc przekonać o potrzebie zaangażowania Sądu Najwyższego w tę sprawę, wobec czego należało postanowić jak w sentencji (art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c.).